

Zápis do 1. třídy

Ve středu 29. ledna 2014 se uskutečnil zápis do 1. třídy. Do dubické školy se přišlo zapsat 22 předškoláků. Pro všechny budoucí prvňáčky to byl den „D“, na který se dlouho těšili, ale zároveň byli plni napětí a očekávání, co je to v té škole vlastně čeká.

Po úvodním přivítání se děti shromáždily na koberci, aby se trochu protáhly a připravily na nelehké úkoly. Vyrušilo je však silné zabouchání na dveře! S pozdravem dobrého dne na košťátkách do místnosti vlétly dvě malé lesní čarodějky Bukvička a Lipěnka. Přinesly dopis s velikou prosbou, který psala jejich paní učitelka, hodná lesní čarodějka Duběnka. Popisovala v něm dětem, že jednoho dne, když Bukvičku a Lipěnku učila kouzlo, jak umět číst ze zavřené knihy, nedávaly pozor! Místo kouzla „školex simplex knihec“, vyslovily špatně „školex simplex králec“..., a vtom se to stalo...!!! Místo začarované knihy se začarovalo celé lesní království. Aby mohla Duběnka průšvih Bukvičky a Lipěnky napravit a lesní království zachránit, potřebuje do kouzelného lektvaru nasbírat poklady lesa, které jí musí přinést šikovní předškoláci. Každý předškolák dostal košíček na poklady lesa a vydal se je sbírat vždy v doprovodu jedné paní učitelky, která ukazovala cestu a radila, kde a jak poklady lesa pro Duběnku získat.

První cesta vedla ke královi lesního království, který se proměnil v medvěda. Když si lehal ke spánku, zapomněl si sundat korunu. Spadla mu a rozbila se. Děti mu podle plánu pomohly korunu sestavit. Přitom dokázaly pojmenovat, z jakých geometrických tvarů se koruna skládá. Za odměnu jim král - medvěd dal do košíčku první poklad lesa - šišku.

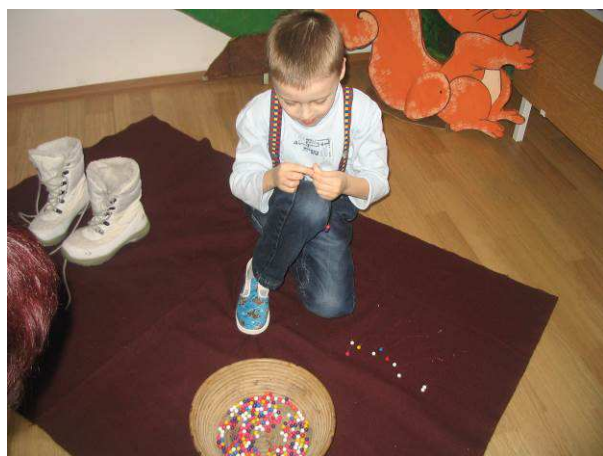

Dále předškoláci putovali za královským vodníkem, který po začarování celého království nevěděl, jaké rybičky ve svém rybníku má. Měl je pojmenované podle barev, ale ty zapomněl. Předškoláci pojmenovali všechny rybičky a zároveň si zopakovali barvičky. Za odměnu od královského vodníka získali do košíčku další poklad lesa - kamínek.

Další, kdo potřeboval v lesním království pomoc, byla švadlena. Po nevydařeném kouzlu se z ní stala veverka. Přestalo ji šití zajímat, protože teď sbírá jen samé žaludy a semínka. Zapomněla, jak ušít princezně šaty. Děti veverce pomohly s navlékáním korálek pro princeznu, zároveň si zopakovaly počty a orientaci v řadě. Zapnuly knoflíky u šatů a zavázaly tkaničky na botách.

Za pomoc je švadlena - veverka odměnila žaludem, který si děti přidaly do košíčku k dalším pokladům lesa.

Dále předškoláci navštívili královského písaře, který se proměnil v datla. Místo psaní teď pořád ťuká do stromu. Nejdříve si zkusili po datlovi jeho ťukání zopakovat tak, že po něm vyťukali rytmus, který uslyšeli. Potom děti pomohly datlovi se psaním. Nejprve zkusily obtáhnout písmenka na tabuli, ještě několikrát na papíře, než je pod předepsané tvary napsaly samy. Za odměnu jim královský písař - datel věnoval do košíku větvičku.

Královský kašpárek se proměnil v zajíce, který jen pořád panáčkuje, ale kotoul udělat neumí. Pořád jen sedí na bobku, a proto je teď království takové celé smutné. Děti pomohly začarovanému kašpárkovi překonat překážky, válely sudy, udělaly kotoul, zahopsaly si na skákacím balónu, vylezly po žebřinách, zazvonily na rolničky. Poté sklouzly na skluzavce dolů. Za odměnu získaly od zajíčka - kašpárka do košíčku šípek.

Předškoláci měli poklady lesa pro Duběнку už všechny nasbírané. Ještě je však čekal poslední úkol. Nakreslit Duběnce na památku sebe, aby věděla, kdo jí pomohl zachránit lesní království.

Po splnění všech nelehkých úkolů se děti s košíčkem plným pokladů lesa a obrázkem vydaly za čarodějkou Duběnkou a její moudrou sovičkou Ájou. Ta zkontrolovala, jestli přinesly všechny poklady lesa, které potřebuje do kouzelného lektvaru a společně je dávaly do kotlíku, ve kterém lektvar bude připravovat. Duběнка si ještě vyzkoušela, jestli se děti dovedou orientovat na

obrázku, kde poznávaly některá lesní zvířátka. Šikovnější předškoláci dokonce uměli říci první písmeno ve slově. Sovičce Áje přednesli básničku nebo zazpívali písničku. Ta naslouchala, zda mají správnou výslovnost.

Protože všechny děti byly při své první velké životní zkoušce moc šikovné a zároveň pomohly čarodějce Duběnce zachránit lesní království, královsky je odměnila. Domů si mohly odnést nejen pěkné vzpomínky, ale i malou moudrou sovičku Áju, pamětní list a spoustu dárečků.

Mgr. Lenka Nováková